

Reis Roemenië in september 2016.

Op dinsdag 27 september zijn we om stipt 13.35 vertrokken vanaf luchthaven Eindhoven naar Timisoara nadat een collega van mij ons had weggebracht wat wij zeer op prijs stelden.

Om 16.35 geland in Timisoara, de klok een uur teruggezet en een half uur later zaten we in de auto onderweg naar de eindbestemming Hateg. Beni en zijn zwangere vrouw Simona hebben ons opgehaald. Om 20.00 waren we in Hateg waar we hartelijk onthaald werden.

De eerste dagen hebben we niet veel gedaan, wel wat reparaties uitgevoerd van het demonteren en terugplaatsen van kranen tot en met vervangen van deurscharnieren en het herstellen tussendoor van een afwasmachine en oplossen van een gaslek in de keuken, niet geheel onbelangrijk.

We hadden prachtig weer dat ons uiteindelijk deed besluiten om de vrijdag een lange

wandeling te maken vanuit Densus over de heuvels naar Ciurla Mare, best een pittig eind van rond de 13 km.. Toen we na anderhalf uur in Ciurla Mare aankwamen, werden we opgemerkt door broeder Silique Romania die met zijn kleinzoon aan het wandelen was. Hij nodigde ons uit om even op adem te komen, wij kwamen n.l. achter zijn huis vanaf de heuvels het dorp binnen. Het was inmiddels warm, zeg maar heet geworden, rond de 30 graden. Bij hun huis was een soort aparte bijgebouwde keuken waar zijn vrouw, Elvira, aan het eten koken was op een hout gestookt fornuis. Over kou geen klagen.

Uiteraard werd er een complete maaltijd aangekoppeld met soep vooraf en heerlijke met bosbessen gevulde pannenkoeken na. Toen weer verder en dat viel niet mee met een brandende zon recht boven je maar, we hebben het gered. Nadat we bij zuster Maritsa, waar we de wagen hadden neergezet, ons nog even tegoed deden aan Apa plate, op weg naar Hateg. Vanwege de operatie die ik in augustus had en de chemokuur die ik nog steeds moet volgen, kwam ik er achter dat ik een grote jas had uitgetrokken.

Zaterdagmiddag om 15.30 vertrokken we naar Ciurla Mare voor een bruiloft, de eerste,

Roxana en Allin gingen trouwen en gaven hun "Ja-woord" ten overstaan van de gemeente. Roxana ken ik vanaf dat zij een baby was, zij is de oudste dochter

van Danny, de oudste in de gemeente. Het nieuwe kerkje zat helemaal vol en uiteraard veel handen schudden omdat ze ons niet verwacht hadden. Naast broeder Iviu ging ook broeder Michel Sarbu voor die uit Amerika overkwam en daarnaast mocht ik het woord brengen naar aanleiding van Psalm 27. Het was een prachtige dienst die begon om 16.00 en tegen 18.00 eindigde waarna we naar Rachitova gingen voor de maaltijd in het verenigingsgebouw. Daar hadden we, ik denk wel 20 jaar terug, een grote evangelisatiedienst gehouden maar het was gelukkig nu gemoderniseerd. Tussendoor zijn we nog even naar een zuster geweest die zeer verrast was dat we even aankwamen.

Zondagmorgen ging Florica, Beni met Simona en Tiny naar de kerk in Hateg en Liviu en ik naar Stei. Daar waren enkelen bij elkaar en heb ik gesproken over Psalm 91 hoe je door die Psalm bemoedigt kunt worden maar ook een waarschuwing inhoud met betrekking tot de valstrik die gespannen wordt door niemand minder dan de duivel. Na 2 uur was de dienst afgelopen en toen bijna iedereen weg was kwam er een dame binnenstormen die hoog van de toren begon te blazen. Ze voelde zich onheus bejegend door een broeder uit de gemeente. Dan kun je zien hoe je in de picture staat als Christen. De broeder die het betref heeft het al zwaar, zijn vrouw, Simona, heeft kanker en zit in het laatste stadium, naast haar man laat ze ook een dochter en zoontje achter. Het bleek zijn buurvrouw te zijn die hem regelmatig dwars zat terwijl hij haar geholpen had met verschillende zaken wat het huis van haar betref. De duivel weet je te pakken op je zwakste punt. De vrouw was niet te kalmeren waarop ze haar recht ging halen bij de "Politia". Verder hebben we niets meer gehoord.

Rond 16.45 zijn we betrokken naar Hatagel, Tiny en de rest naar Hateg. In Hatagel was het kerkje dicht, het bleek dat er nogal wat zieken waren en er niemand was. Daarop zijn we naar de buurman gestapt en daar hebben we wat gepraat. Dat werd eigenlijk een heftige discussie in het bijzijn van zijn schoonmoeder naar aanleiding van "gepraat" van anderen. Het ging er heftig aan toe maar uiteindelijk wist Liviu hem ervan te overtuigen dat hij niet moest doorgaan met het gedrag waar hij mee bezig was. Rond 19.45 kwamen we in de kerk van Hateg waar we nog van het zingen konden genieten, gebed en de zegenbede. Ook daar hebben we veel bekenden ontmoet en even bij kunnen praten. Daarna naar huis om, inderdaad nog een warme hap.

De maandag heb ik eerst een gaslek opgespoord. Alle koppelingen nagelopen en het systeem aangepast zodat we geen gaslekkage meer hadden. Het regende zo nu en dan iets maar het was wel warm. In de loop van de middag zijn Liviu en ik naar de firma Adaconi gegaan om wat op te halen. De eigenaar kennen we al jaren en is Christen. Zijn vervanger is Mihai waar we in de loop van de avond naartoe gingen. Het bedrijf, im- en export van computer accessoires en schrijfbodigheden heeft bijna 100 werknemers en draait prima. De eigenaar Mirzique was in zijn bureau en we konden even bijpraten, hij was blij mij te zien maar dat is wederkerig. Als hij en Mihai voor zaken in Nederland zijn dan overnachten ze bij ons thuis.

Maandagavond waren we uitgenodigd bij Mihai en Sofica en hun 3 kinderen. Het is mooi om te zien hoe dat gezin zich ontplooid. De kleintjes hebben nu dezelfde leeftijd toen Mihai zijn vader stierf in 1992 en wij het op ons hart hadden om dit gezin te ondersteunen. Ook de broer en zussen hebben allen een goede baan, Adriaan is IT Engineer en geeft zelfs les op de universiteit in Cluj Napoca. Je ziet de "vruchten" van wat God in je hart legt en het soms niet kunt volgen. Het was een goede avond en waren blij dat we dit konden doen.

Op de dinsdag verlichting aangebracht boven het aanrecht op een westerse manier, geen draadjes aan elkaar knopen maar zoals het hoort. Het was ronduit fris te noemen, er stond een harde wind en in de bergen lag de eerste sneeuw, op de "Route D'Alpine" lag 20 cm. Sneeuw, vroeg voor de tijd van het jaar.

In de avond was er bidstond in Ciurla Mare, het was al donker en het kerkje is mooi verlicht. Ik heb die avond stil mogen staan bij de strik van de vogelvangster die in Psalm 91 wordt genoemd maar ook in Jer. 5:26., niet wetende dat we later op de avond dit helaas moesten aanhalen. Na de dienst hebben we diverse broeders en zusters bezocht die vanwege omstandigheden niet

konden komen. Het was goed om dat te doen want ook hier gaat de duivel tekeer als een brullende leeuw. Na elk bezoek hebben we gebeden, soms binnen en soms buiten onder een prachtige sterrenhemel.

Woensdagavond werd er een grote tafel bereid want Mihai Serbu en zijn vrouw en kinderen met aanhang zouden komen. Mihai woont nu in Amerika waar hij één van de voorgangers is van een grote gemeente. Het was een heerlijke maaltijd en daarna zonderde de "jeugd" zich af naar een andere kamer waar men diverse spelletjes deed en wij konden doorpraten over allerlei zaken die speelden. Het was goed om dit met elkaar te delen, het gaf een hoop openheid en je voelde dat de Heer in ons midden was. Echt open gesprekken die soms niet gemakkelijk waren maar heel verhelderend werken waarna we de Heer mochten danken voor dit en voor Zijn genade. Het hart van Mihai werkt n.l. maar voor 25% en naar de mens gesproken zou hij niet meer leven. Hij was in oktober 1992 geopereerd en men gaf hem nog hooguit 2 jaar. De mens wikt maar het is altijd dat God beschikt!

De wandelen met veel de bergen sneeuw. We over de Malaieste bracht ons

donderdag zijn Tiny en ik wezen achter Malaieste, een prachtig gebied flora. Het was warm en de toppen op waren mooi wit gekleurd vanwege de hebben een uurtje of 4 gelopen dwars heuvels heen om uiteindelijk boven weer uit te komen. Een karrespoor in het dorp waar de wagen stond.

Verbaasde gezichten omdat we zo uit het land kwamen. Op de terugweg zijn we in Sallasu de Sus bij het kindertehuis aan geweest, Casa Philadelphia. Bijna alle kinderen waren buiten aan het spelen, Monica. De vrouw van Sergiu was blij ons te zien.

Er waren 2 nieuwe kinderen bij, de ene was 6 jaar en de andere een jongen van 15 van hetzelfde gezin. Moeder was alcoholist en vader spoorloos, soms kwam moeder even thuis met tussenpozen

van enkele maanden en al die tijd zorgde de oudste voor de jongste. Uiteindelijk heeft Sergiu in overleg met de politie hun opgehaald. De oudste heeft een behoorlijke achterstand op school maar met behulp van extra lessen proberen ze hem bij te puinen. We hebben met de jongens gevoetbald wat ze prachtig vonden. Het zou mooi zijn dat we hen wat kunnen ondersteunen want het is zonder enige subsidie heel moeilijk om rond te komen.

In de loop van de avond zijn Liviu en ik naar Ciurla Mare geweest om bij een zuster prajitura op te halen, een soort kleine gebakjes met ontzettend veel poedersuiker erop. Zij was expert op dat gebied heette het, daarna nog pastorale gesprekken gevoerd en na 22.00 waren we weer thuis. Inmiddels was de lucht kraakhelder en was het een echte sterrenhemel. Het was inmiddels tegen het vriespunt aan.

De vrijdagmorgen zijn Florica en Tiny naar Christiana geweest, zij is pedicure, Liviu en ik eerst naar Deva voor een contract te ondertekenen van het gasbedrijf. Bij de deur, na eerst door een rookgordijn te zijn gegaan vanwege de medewerkers die moeten roken, stond een brede kerel van een bewakingsdienst en die vroeg wat we kwamen doen. Liviu heeft het uitgelegd waarop we konden gaan zitten. Ik zei nog tegen hem wat het effect van een dergelijke bewaker is want iedereen gaf hem onderdanig antwoord met de gedachte volgens mij, dat hij niet meer wist dan iedereen te zeggen dat ze konden gaan zitten en ik het idee had dat we daar niet moesten zijn. En ja hoor, na enige tijd waren we aan de beurt en toen kregen we vrolijk te horen wat we daar deden want we moesten een deur verder zijn. Over bureaucratie gesproken. Gelukkig ging het bij de volgende deur vlotter, geen bewaker. Daarna door naar Hunedoara voor een notaris, ik ben wat de straten om gaan struinen en na een uurtje konden we weer verder nadat we eerst een cofrige met vanille hadden verschalkt.

Toen naar huis en daar eerst een gasdetector gemonteerd en de centrale verwarming op gang gebracht. Had 2 jaar niet gewerkt omdat men normaliter met hout stookt. De kleppen zaten hier en daar vast maar met een paar ferme tikken sprongen ze open. We waren uitgenodigd door de zoon van Petru, Ovidiu, die zijn huis wilde laten zien dat door hem en zijn vader gebouwd was.

Zaterdagmorgen zijn we eerst op bezoek gegaan bij Jetta Tirea in Salasu de Sus.

De kleinkinderen waren er en het leukste was dat Mihail jr. De taak op zich nam om te vertalen. De kleine Maja en Miruna waren er ook, het was heel gezellig, ook goed om de schoonmoeder van Jetta te zien. Het gaat gelukkig goed met hen allen.

In de middag zijn we naar Sophia in Stei geweest, samen met Liviu. Uiteraard kwamen daar de gebakken aardappeltjes op tafel omdat ze weet dat

we die zo lekker vinden op een houtvuurtje gebakken. Haar kleindochter Emma, was er ook, haar ondersteunen wij nog voor de opleiding die ze afmaakt in Hunedoara als verpleegster. We hebben daar wat geld achtergelaten en rond 18.00 waren we weer thuis in Hateg.

Zondagmorgen vroeg, inmiddels 9 oktober, ging om 06.00 het wekkertje want om 07.00 moesten we rijden naar Timisoara voor de bruiloft van Ella en Cosmin. Om 09.30 waren we in Timisoara, eerst naar het gemeentehuis dat speciaal voor deze uitzondering op zondag hun huwelijk sloot omdat Ella al jaren bij de gemeente van Timisoara werkte. Daarna naar de kerk, een volle kerk met een trouwdienst van schrik niet, vier uur! Er waren 18 sprekers, veel voorgangers van beide kanten, een parlements lid, een Euro

parlementariër en iedereen kreeg krap 5 minuten om te spreken. Afgewisseld met muziek en liederen, ik was spreker 17 dus kunt u nagaan hoe ik me voelde toen ik eindelijk wat mocht zeggen. Het was goed, alle sprekers zegende het huwelijk in. Heerlijk als je zo mag trouwen met zoveel broeders en zusters om je heen.

Daarna was er de bruiloft in een grote prachtig versierde zaal. Veel tijd en gelegenheid met veel mensen te praten, er waren rond de 400 gasten. Het verliep in een prachtige sfeer, veel

gezongen met elkaar, liederen die wij uit Johannes de Heer of opwekking kenden. Een echte bruiloft waar de Heer centraal staat. Rond 22.00 was het afgelopen en hadden wij de tong op de schoenen hangen. De maandag zijn we op bezoek geweest bij de ouders van Cosmin, hij is voorganger. Op een bepaald moment zaten we met 16 man bij elkaar en uiteraard werd er spontaan gezongen. In één woord prachtig.

De dinsdag hebben Cosmin en Ella ons op het vliegtuig gezet en na een voorspoedige reis waren we rond 16.30 thuis in Zwaag.

Terugkijkend een gezegende reis gehad, soms best wel moeilijk en zwaar maar God heeft ons geen kalme reis beloofd maar wel een behouden aankomst!

Hartelijke groet,

Tiny en Martien Bosch.

p.s. als u het kindertehuis Casa Philadelphia een duwtje in de rug wilt geven, dan kan dat via een Christelijke stichting, SHAP, St. Helphand Anna P via Ibannr.

NL36RABO 0118242504 onder vermelding Casa Philadelphia